

Fra Tau utenfor Stavanger kommer produktene som for veldig mange er selve definisjonen på Hi-Fi. Selv de som ikke interesserer seg for emnet har hørt om Electrocompaniet. Hvorfor er det slik?

Norges fineste

Tekst og foto: Atle Kildahl Torp (atle.torp@hl-media.no)

Som jeg skriver i innledningen er Electrocompaniet mer enn et Hi-Fi-produkt. Det er også en merkevare veldig mange har hørt om. Selv om The Audio Critic Magazine skrev at Electrocompaniet sin første forsterker The Two Channel Audio Power Amplifier var den forsterkeren som låt best av alle forsterkere i hele verden, er på en måte ikke det nok til å vekke interessen hos vanlige mennesker. Kanskje var det når Michael Jackson tok i bruk utstyret, og fant det såpass bra at han valgte å takke den lille norske produsenten i platecoveret, at norske medier fant det interessant nok til å skrive om det i fora som Verdens Gang og Dagbladet. Dermed visste alle hva Electrocompaniet var, i alle fall hadde de hørt navnet. Fremdeles spør folk meg om jeg har hørt Electrocompaniet, når de får rede på hva jeg jobber med – som om denne relativt lille produsenten var selve

definisjonen på Hi-Fi. Og kanskje var det den gang. Etter å ha kost meg med CD-spilleren EMC 1UP, forforsterkeren EC 4.8, og den monstrøse 600W klasse A effektforsterkeren et par måneder er jeg ikke langt unna å tro det selv heller ...

Eventyret som tok slutt

16. september 2004 kom nyheten om at eventyret var over. Electrocompaniet ble tvangsoppløst av Nedre Romerike Tingrett, og det ble igjen masse skriverier om den

lille bedriften på Skårer i Akershus. Nyhetsverdien var stor hos de tabloide, og det ble skrevet side opp og ned om twistene som fulgte.

Eventyret slutter heldigvis ikke her. I 2005 kjøpte firmaet WestControl i Stavanger opp den slagrammede bedriften. De hadde tro på at dette skulle være liv laga, og spyttet inn kapital for å få ting på fote igjen.

Nye ideer ble lansert, og nøkkelpersonene var igjen i gang med å bygge Hi-Fi-utstyr.

I dag har bedriften, som flyttet tvers over landet fra Skårer til Tau, kjøpt opp både Dynamic Precision og The Nordic Tone, og videreutviklingen av begge disse merkene fortsetter med full tyngde. Dette gjelder særlig The Nordic Tone, som fikk blandede kritikker når den ble lansert. I følge Electrocompaniet var dette høyt prioritert, og hvordan det spiller nå håper vi at vi får anledning til å teste snart.

EMC 1UP

CD-spilleren EMC 1UP er en ordinær spiller med toppmating. Den oppsamler det digitale signalet til 24 Bit/192 kHz, og spilleren er selvfølgelig fullbalansert. Som følge av oppsamlingen som gjøres i DAC-ene hevder Electrocompaniet å redusere støygulvet med 10dB, noe som åpenbart øker det dynamiske omfanget betraktelig. I tillegg benyttes det en teknologi som kalles FTT. Dette

står for Floating Transformer Technology, og med fire transformatorer innabords kan digitaldelen, analogdelen, displayet, og CD-drevet få hver sin strømforsyning.

For å redusere vibrasjoner forårsaket av ubalanse i drev eller plate har også Electrocompaniet designet et spesielt filter, som skal forhindre at laseren plukker opp uønskede elementer. Alt i alt virker denne store spilleren svært stabil, og med en vekt på hele 20kg (vi elsker tunge produkter!) er det et solid stykke Hi-Fi – på mange måter.

EC 4.8

Electrocompaniet skriver på sine hjemmesider at det som virkelig har manglet de 30 årene de har holdt på er en skikkelig forforsterker. Dette har vært et manglende mellomledd helt siden de følte de hadde taket på å lage CD-spillere, noe som skjedde i 1999 med forgjengeren til EMC 1UP, den utseendemessige svært like EMC 1.

Den nye EC 4.8 har en fullbalansert elektrodesign, og den er ganske så flat. Komponentbredden er den samme som CD-spilleren; 48,3cm. Den er utstyrt med to balanserte kretser, samt to single ended. I tillegg har den en digitalutgang, USB inngang (som også benyttes til å lade fjernkontrollen), og prosessorinngang. Dette er gode nyheter for hjemmekinofolket, og er det noe som virkelig trekker opp er det nettopp dette. Akkurat denne forforsterkeren burde hatt en egen test, men det får komme senere.

Fjernkontrollen ECT 2

Det følger vanligvis med en helt ordinær fjernkontroll, men i pakken vi har fått er det også lagt med en mer avansert kontroll som bruker RF i stedet for IR. Den heter ECT 2, og er en toveis-kontroll med eget display for å se volum og kilde. Denne styrer også EMC 1UP i tillegg. Intensjonen med denne kontrollen er bra, men den har et par elementer ved seg som gjør at vi ikke liker den noe særlig. Den er klumpete

med vanskelig layout. Den lades via en USB-kabel fra forforsterkeren, og siden den regelrett sluker batteri må den stort sett lades annenhver dag hvis man bruker anlegget flittig. I følge Jonny Rydningen hos Electrocompaniet kommer det en ny og forbedret versjon om ikke så lenge.

NEMO (AW 600)

NEMO er en 600W klasse A monoblokk. Den er som CD-spilleren bygget etter FTT-prinsippet, og kan etter sigende levere dobbelt så mye effekt som et konvensjonelt transformatorprinsipp. 600W leveres ved 8 Ohm, og AW 600 dobler dette når impedansen halveres til 4 Ohm. Siden den er i klasse A ville den sannsynligvis ikke fått miljømerket Svanen påstemplet, da forbruket i standby er på hele 230W pr. blokk. En god varmeovn med andre ord. Det er vanskelig å vise på bilder hvor stor den egentlig er, men målene 51,4 x 47 x 28,8 (BxDxH cm) sier litt mer. Blokkene veier 41kg hver,

og utseendet er selvsagt klassisk Electrocompaniet.

Lytteintrykk

Vi har hatt referansehøytalerne fra TAD en god stund nå. Faktisk er de latterlig enkle å lære seg å kjenne, for de stikker seg ikke ut på noe som helst vis. De bare er der, et par store pålitelige mekaniske arbeidshester. Vi hadde ingen formening om hvordan Electrocompaniet-settet ville spille på Reference One, for en mindre tilgjengelig høyttaler finnes knapt. At NEMO skulle kunne levere nok effekt var vi imidlertid aldri i tvil om – 600W klasse A er ikke noe å spøke med. Vi lot det stå til og koblet opp settet med våre kabler fra Monster. Forresten; er det ikke merkelig at man alltid føler seg forpliktet til å nevne hvilke kabler man spiller med så fort man kobler opp dyrt utstyr? Uansett, estetisk sett er denne riggen et imponerende skue. De voldsomme TAD-ene på hver sin side av de like imponerende NEMO-blokkene, med de umiskjennelige EC 4.8 og

EMC 1 i midten. Man får litt ærefrykt når man setter seg ned med fjernkontrollen og skal starte showet, og man føler seg forpliktet til å ta en ekstra runde rundt anlegget. Er det koblet riktig? Jeg har vel ikke aktivert prosessorinngangen? Er volumet minimert? Først når musikken høres langt borte i det fjerne skjønner man at alt er i skjønneste orden.

Prislappen på hele anlegget begynner å nærme seg trekvart million, så det er best å være på den sikre siden. Jeg starter rolig med litt kosemusikk fra Mike Mainieri. Dette er easy listening i jazzform fra ECM, og kvaliteten på skiva er uovertruffen. Låta *Nature Boy* har momenter ved seg som setter visse krav til avspillingsutstyret, for selv om det kan høres relativt enkelt ut er ikke dette musikk for engelske fuglekasser og ditto dimensjonerte forsterkere. Med NEMO kan jeg umiddelbart høre at her bor det krefter nok til å kontrollere den herlig svevende og detaljerte bassgangen som følger oss gjennom hele sporet. Ettersom volumet går opp føles det ikke høyere, bare større. Alt vokser, uten at det på noen som helst måte bedøver lytteinntrykkene. Bassgjengivelsen er naturlig nok det første som får positiv anmerkning på skriveblokka. Ekstreme krefter holder de tøffe 10-tommerne i TAD-ene i jerngrep, og slipper ikke på noe som helst punkt taket. Til og med Hegel H4SE hadde begrensninger i så måte, selv om også den var svært potent. Det er kanskje urettferdig å sammenligne disse to produktene, men vi opplevde Hegel som en svært god match på TAD Reference One, og da er det naturlig å involvere denne, tross prisforskjellen. Men

selv om Hegelen er aldri så bra kommer den til kort mot NEMO. Der hvor Hegel sakker etter de brutale monoblokkene fra Tau-bedriften er der hvor man snakker om musikalitet og nerve, slike flytende idiotiske begreper man bare føler, og ikke kan sette fingrene på. For riggen fra Electrocompaniet holder ikke bare høytalene i jerngrep, den tar også tak i lytterne og involverer dem, utfordrer dem, og til tider slår pusten ut av dem. Det er i slike øyeblikk vi i testpanelet ser stjålet på hverandre og tenker; «hører mine kollegaer

det samme som meg nå?». Kan det være så nakent og utslørt, samtidig som det engasjerer i så stor grad? Svaret er ja. Det kan det. Selv på lavt volum klarer systemet å prestere dynamikk nok til at lyden får karakter. Fokuset ligger i store deler av mellomtoneområdet, men det er allikevel i området hvor typisk stemmer ligger det er mest tyngde. Og man skal vokte seg for å assosiere ordet tyngde i deler av frekvensområdet som noe negativt, særlig i tilfellet Electrocompaniet. Her snakker vi om rent fokus som har evne til å plassere, sette ting i perspektiv, og understreke deler av lydbildet enda bedre enn de andre områdene, som fra før av er

helt i toppklasse. Og det er kanskje dette som tilfører nerve og musikalitet. Men – alt dette ville vært fånyttet hvis ikke alt henger sammen på en slik måte at musikken blir troverdig. For her er ingen påtrengende følelse av oppløsning, utidig forvrengning i bassområdet som følge av skortende krefter, eller annet fiksfakseri som tar fokuset vekk fra det som er viktig. Her er bare musikk, og riggen vi har til test er bare instrumentet, eller rettere sagt verktøyet, som vi MÅ ha for å kunne reprodusere musikk utenfor konserthuset. Jøye meg, dette er bra!

Oppsummering

Håvard satte seg ned i sofaen og kikket på meg da jeg skulle begynne å transformere de sanselige inntrykkene til tekst. Hva har du egentlig tenkt å skrive, spør han lavmelt. Har du funnet noe du kan sette fingrene på, eller blir dette en ren hyllest? Fjernkontrollen kunne åpenbart vært en del bedre, men bortsett fra det klarer ikke jeg å finne noe å sette fingrene på.

Han er inne på noe. Man blir sjeldent profet i eget land, men janteloven gjelder ikke her i gården. Vi gir Electrocompaniet EMC 1UP, EC 4.8, og NEMO vår sterkeste anbefaling. Ren High-End, akkurat slik High-End skal være.

Veiledende priser:

- Nemo: 91.102*
- EC 4.8: 26.860
- EMC 1 UP: 33.417
- ECT 2: 2.489

*(leveres i par)

EMC 1UP, EC 4.8, NEMO

TOTALPRIS: KR 153.868

PRODUSENT: Electrocompaniet AS